

[Alfred Jensen.]

givet udtryk for en lignende opfattelse som ministerens, er der trods alt her i tinget alligevel et flertal for, at de problemer, der er i lærlingeloven, vil kunne løses selvstændigt og uafhængigt af, hvad der sker i arbejdskommissionen. Jeg må i hvert fald tage det ærede medlem hr. Ragers udtalelser som udtryk for en sådan opfattelse, idet han ønskede, at der skulle foregå en særlig hurtig udvalgsbehandling.

Nu kan jeg naturligvis kun være tilfreds med, at et forslag af denne karakter, jeg kan også godt sige af dette omfang, får en sådan modtagelse, selvom det ærede medlem hr. Rager ønskede betydelig flere problemer taget op til behandling. Mit parti er af den opfattelse, at man naturligvis før eller senere kommer til at foretage en revision af lærlingeloven. Det har man iøvrigt allerede for seks år siden været enig om her i folketinget, uden at de partier, der havde regeringsmagten, dog med syndeligt resultat har gjort noget som helst for at forberede og fremme en sådan revision. Men selvom man er tilhænger af en revision af lærlingeloven, forhindrer det ikke, at de problemer, der foreslås løst i vort lovforslag, kan og bør bringes til løsning allerede nu; og de må blive blandt de første opgaver, som et sådant hurtigt arbejdende udvalg beskæftiger sig med.

De indvendinger, der har været fremført mod vor forslag, er jo ikke af ny karakter; det er blot en gentagelse af, hvad der tidligere er sagt, men jeg ser ikke, at man har rørt ved det, der er hovedproblemet, nemlig, at den måde, hvorpå lærlinguddannelsen og den teoretiske undervisning foregår, er utilfredsstillende og vanskelig for ungdommen og også hemmer uddannelsen. Det må dog være de vigtige problemer i denne forbindelse, og dem har ingen af de ærede ordførere, der har haft betænkelighed ved at foretage ændringer på dette område, været inde på.

Man har beskæftiget sig med de omkostninger, de tekniske vanskeligheder, der ville være ved at gennemføre dagskole og en forkortelse af arbejdstiden. Jeg tror ikke på, at forholdene for dem, der uddanner lærlinge, er så trange, at man ikke vil være i stand til at løse de problemer, vi har foreslået løst. Når vi ser på de fortjenester, der er indenfor håndværk og industri, viser det dog, at man har mulighed for at strække sig yderligere, og det er jo iøvrigt et spørgsmål, hvor meget man skal strække sig ud over, hvad man allerede har gjort.

De indvendinger, der har været rejst

angående muligheden for antagelse af lærlinge, har jeg tidligere besvaret. Det ærede medlem hr. Per Hækkerup, den ærede ordfører for det andet lovforslag, har også været inde på dette problem her i dag og med tal vist, at de bange anelser — sådan kan man vist udtrykke det —, der blev fremført i 1937, ikke holdt stik, idet der derefter blev antaget betydelig flere lærlinge, end tilfældet var i slutningen af 1930'erne. Man kan naturligvis som det ærede medlem hr. Rager sige, at der er ikke megen trost i, at der antages dobbelt så mange lærlinge, hvis der burde antages tre gange så mange. Det er i og for sig rigtigt, men det er heller ikke problemet i denne forbindelse; problemet er, om den lærlingelov, vi fik i 1937, var af en sådan beskaffenhed, at det var umuligt for håndværk og industri at antage lærlinge; man påstod i første omgang, at det var umuligt, men man vil jo af tallene kunne se, at der senere har været en temmelig stor tilgang af lærlinge, og det vil altså sige, at så helt umuligt har det ikke været. Det er et spørgsmål, om den rædselskampagne, man fra visse sider iværksatte mod den revision af lærlingeloven, der gennemførtes i 1937, ikke netop er skyld i, at der i de første år umiddelbart derefter ikke blev antaget flere lærlinge. Jeg er fuldstændig klar over, at mange andre forhold spiller ind her, men man skal ikke tro, at man kan stå her og udtale sig således om en lovgivning, som man gjorde i 1937, og regne med, at det ikke får virkninger ude i de kredse, loven kommer til at berøre. Det er ganske givet, at hvis man i denne omgang udtaler sig på samme måde, vil det betyde, at en hel del af dem, der skal antage lærlinge, tænker, at når der er så stor modstand, må der vel være noget om det grufulde i lovens virkninger, og derfor holder sig tilbage. Når man ser, hvordan de mestre, der alligevel antager lærlinge, klarer det, opdager man imidlertid, at forretningen slet ikke er så dårlig endda; det er derfor, der har været en stigning i lærlingetilgangen. Jeg tror derfor ikke, man skal lægge vægt på de indvendinger, der er fremført her.

Tilsvarende gælder spørgsmålet om dagskolens indfyldelse på samarbejdet på arbejdspladserne. Her talte ministeren sidst om det uheldige i, at lærlinge, der arbejder sammen med voksne arbejdere, ikke havde den samme arbejdstid som disse. Spørgsmålet blev rejst af den ærede ordfører for det konservative folkeparti i dag. Jeg har som den praktiske mand, jeg er, gjort opmærksom på, at i bygningsindustrien lader